

Sygn. akt III Cz 101/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Tatarczyk

Sędziowie SO Krystyna Hadryś

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku M. P.

z udziałem I. P.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 22 sierpnia 2014 r., sygn. akt I Ns 942/14

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Tatarczyk SSO Krystyna Hadryś

Sygn. akt III Cz 101/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim udzielił zabezpieczenia wnioskodawcy w ten sposób, że ustanowił na jego rzecz hipotekę przymusową na nieruchomości położonej w W., dla której Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim prowadzi księgę wieczystą numer (...) w kwocie 200 000 zł. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że wniosek o ustanowienie zabezpieczenia zasadny, gdyż wnioskodawca dochodzi zapłaty za przyznane uczestnicze składnik majątku wspólnego w postaci nakładów na nieruchomość stanowiącą jej majątek odrębny, a swoje uprawnienie do zapłaty uprawdopodobnił, wartości wskazanych nakładów odpowiada cenom rynkowym, a brak zabezpieczenia może spowodować, że osiągnięcie celu postępowania jakim jest uzyskanie spłaty z majątku wspólnego mogły być utrudnione przez zbycie nieruchomości przez uczestniczkę. Wydając zaskarżone rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł się na treści art. 730¹ § 1 - 3 k.p.c. i art. 747 pkt 2 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożyła uczestniczka postępowania zaskarżając je w całości i zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wnioskodawca uprawdopodobnił istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Przy tak postawionym zarzucie wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia i zasądzenie od wnioskodawcy na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu wskazała, że wnioskodawca uprawdopodobnił istnienie roszczenia, ale nie przedstawił okoliczności uprawdopodobniających to, że brak zabezpieczenia utrudni czy też uniemożliwi wykonanie orzeczenia, czyli nie uprawdopodobnił interesu prawnego. Jej zdaniem bowiem to, że istnieje możliwość sprzedaży nieruchomości

przez nie oznacza od razu istnienia zagrożenia sprzedaży tej nieruchomości, nie uprawdopodobniono bowiem, że uczestniczka nosi się z zamiarem sprzedaży nieruchomości czy też jej obciążenia.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawca wniósł o jego oddalenie jako bezzasadnego. W uzasadnieniu wskazał, że zabezpieczenie jego roszczenia stanowi gwarancję, że uczestniczka postępowania nie może zbyć przedmiotowej nieruchomości, a przy ewentualnym uzyskaniu na jego rzecz spłaty nieruchomości ta będzie gwarantem realnego jej uzyskania. Ponadto zabezpieczenie nie powoduje uszczerbku dla tej nieruchomości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Celem postępowania zabezpieczającego jest udzielenie tymczasowej ochrony prawnej osobom tej pomocy potrzebującym oraz w szerszej perspektywie umożliwienie wykonania zapadłego w sprawie orzeczenia. Zabezpieczenia udziela się wówczas, gdy podmiot żądający takiej ochrony uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, istniejący wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 2 k.p.c.). Przy udzielaniu zabezpieczenia należy także brać pod uwagę to, aby powodowi zapewnić należytą ochronę, a pozwanego nie obciążać ponad potrzebę (art. 730¹ § 3 k.p.c.).

W postępowaniu o zabezpieczenie nie wymaga się udowodnienia okoliczności faktycznych, ale wystarczające jest ich uprawdopodobnienie. Uprawdopodobnienia nie można bowiem utożsamiać z udowodnieniem roszczenia, stanowi ono bowiem niejako surogat dowodu nie dający pewności, lecz jedynie wiarygodność określonego faktu (por. K. Flaga – Gieruszyńska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, pod red. A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 424).

Bezsporne w sprawie pozostaje, że wnioskodawca uprawdopodobnił swoje roszczenie, natomiast jak wynika z zażalenia uczestniczka postępowania kwestionuje istnienie po jego stronie interesu z prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia. Nie ulega też żadnej wątpliwości, i również to nie było kwestionowane, że jedynym właścicielem nieruchomości, na którą dokonano nakładów z majątku wspólnego, jest uczestniczka postępowania. To ostatnie stwierdzenie prowadzi do wniosku, że może ona w sposób samodzielny decydować o tym czy nieruchomości, na którą dokonano nakładów sprzedać lub nie. W swoim wniosku wnioskodawca wskazał, że jest to jedyny majątek uczestniczki, z którego mógłby zaspokoić swoje roszczenia o spłatę. Temu stwierdzeniu uczestniczka postępowania nie zaprzeczyła, co więcej potwierdziła to wskazując, że aby dokonać spłaty będzie zmuszona zaciągnąć kredyt bankowy.

Należy jednak zwrócić uwagę, że wnioskodawca w żaden sposób nie uprawdopodobnił tego, że uczestniczka postępowania zamierza sprzedać nieruchomość, na którą poczynili wspólne nakłady. Oczywistym jest, że sprzedaż tej nieruchomości, stanowiącej jedyny majątek uczestniczki umożliwiający spłacenie wnioskodawcy, może utrudnić wykonanie w sprawie orzeczenia, ale należy wyraźnie wskazać, że we wniosku o zabezpieczenie złożonym we wniosku o podział majątku wspólnego wnioskodawca poza swoimi domniemaniami nie uprawdopodobnił tego, że uczestniczka ma zamiar sprzedać tę nieruchomość, a uprawdopodobnienie tej okoliczności umożliwiłoby mu skorzystanie z dobrodziejstwa udzielenia zabezpieczenia i umożliwiłoby mu wskazanie interesu prawnego, którego obecnie brak, bowiem wnioskodawca go nie uprawdopodobnił.

W takim stanie faktycznym nie można udzielić zabezpieczenia, albowiem wnioskodawca w żaden sposób nie uprawdopodobnił, że uczestniczka postępowania zamierza sprzedać tę nieruchomość. Co więcej, w sytuacji gdyby uczestniczka zamierzała sprzedać nieruchomość zasadny byłby raczej zakaz jej zbywania, a nie obciążenie hipoteką przymusową, trzeba bowiem brać pod uwagę także to, że wnioskodawca do wniosku nie dołączył nawet jakiegokolwiek prywatnej opinii związanej z wysokością przysługujących mu nakładów.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 397 § 1, 1¹ i 2 k.p.c. w związku z art. 386 § 1 k.p.c., art. 13 § 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji ostatecznie oddalając wniosek o zabezpieczenie. Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach

postępowania zażaleniowego zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c.
w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Tatarczyk SSO Krystyna Hadryś